

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: A. Niculcea)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, I. Cotruță, A. Panov)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Tomov,
reprezentat de avocatul Victor Vlah,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca
Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni în proces de lichidare împotriva
lui Alexandru Tomov, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată
„Adecvat” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 29 august 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2015, BC „Banca Socială” SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Alexandru Tomov, intervenient accesoriu SRL „Adecvat” și
a solicitat încasarea datoriei ce rezultă din contractele de credit nr. 130/2012 din 19
aprilie 2012, nr. 206/2013 din 25 iulie 2013, nr. 298/2013 din 10 octombrie 2013,
în sumă totală de 40 149 639,02 de lei, și a taxei de stat în mărime de 50 000 de
lei.

În motivarea acțiunii a indicat că a încheiat cu SRL „Adecvat” următoarele
contracte de credit: nr. 130/2012 din 19 aprilie 2012, în baza căruia BC „Banca
Socială” SA a acordat un credit în sumă de 1 270 000 de Dolari, cu termenul final
de achitare la 19 aprilie 2014; nr. 206/2013 din 25 iulie 2013, în baza căruia BC
„Banca Socială” SA a acordat un credit în sumă de 9 000 000 de lei, cu termenul
de achitare la data de 25 ianuarie 2014; nr. 298/2013 din 10 octombrie 2013, în
baza căruia BC „Banca Socială” SA a acordat un credit în sumă de 14 000 000 de
lei, cu termenul final de achitare la data de 10 octombrie 2014. Achitarea lunară a
creditelor și plăților aferente a fost stabilită conform graficelor – anexe la
respectivele contracte.

Reclamanta a susținut că rambursarea creditelor a fost asigurată prin
contractele de fidejusiune nr. 1 din 19 aprilie 2012, nr. 1 din 25 iulie 2013 și nr. 1
din 10 octombrie 2013, încheiate între BC „Banca Socială” SA și Alexandru
Tomov, prin care ultimul și-a asumat obligația față de bancă de a duce răspundere
solidară pentru neîndeplinirea de către SRL „Adecvat” a obligațiilor rezultate din
contractele de credit, în același volum ca și debitorul. Ca urmare a neonorării de
către debitorul SRL „Adecvat”, în proces de lichidare a obligațiunilor asumate prin

contractele de credit menționate mai sus, întreprinderea SRL „Adecvat” acumulat o datorie față de bancă în mărime de 40 149 639,02 de lei.

A menționat că la data de 30 iunie 2014, banca a expediat o pretenție în adresa pârâtului și a debitorului privitor la achitarea datoriei, însă ultimii nu au s-au conformat cerințelor reclamantului și nu au achitat datoria.

De asemenea, a indicat că prin hotărârea din 17 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în privința SRL „Adecvat” a fost intentat procesul de insolvență, iar creanța reclamantului în sumă de 40 149 639,02 de lei a fost validată de către instanța de insolvență, conform Tabelului definitiv consolidat al creanțelor, această creanță constând din datoria aferentă contractelor de credit sus indicate.

Astfel, a relatat că conform art. 143 alin. (8) din Legea insolvenței, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/ lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garanți, iar conform art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

La caz, faptul stabilit în tabelul definitiv al creanțelor, și anume că, datoria SRL „Adecvat” aferentă contractelor de credit nr. 130/2012 din 19 aprilie 2012, nr. 206/2013 din 25 iulie 2013 și nr. 298/2013 din 10 octombrie 2013 constituie 40149639,02 de lei este dovedit, datoria fiind certă și exigibilă.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 06 aprilie 2018, BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare a solicitat încasarea din contul lui Alexandru Tomov a sumei de 38 245 264,02 de lei cu titlu de datorie și a taxei de stat în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins ca tardivă acțiunea înaintată de BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 12 octombrie 2018, a declarat apel BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integrale.

Prin decizia din 29 august 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare. S-a casat hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care: s-a admis acțiunea înaintată de BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare. S-a încasat de la Alexandru Tomov în beneficiul BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare datoria rezultată din contractele de credit nr. 130/2012 din 19 aprilie 2012, nr. 206/2013 din 25 iulie 2013 și nr. 298/2013 din 10 octombrie 2013, în sumă totală de 38 245 264,02 de lei. S-a încasat de la Alexandru Tomov în beneficiul BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare cheltuielile aferente judecării cauzei în instanța de fond și instanța de apel, în mărime totală de 43 750 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a considerat incorectă concluzia instanței de fond vizavi de tardivitatea acțiunii, deoarece contravine

circumstanțelor de fapt stabilite, ca rezultat din aprecierea greșită a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La caz, Colegiul a menționat că raportul juridic litigios a apărut între părți în baza contractelor de fidejusiune nr. 1 din 19 aprilie 2012, nr. 1 din 25 iulie 2013 și nr. 1 din 10 octombrie 2013, încheiate între BC „Banca Socială” SA și Alexandru Tomov, în scopul asigurării executării următoarelor contracte de credit: nr. 130/2012 din 19 aprilie 2012, prin care BC „Banca Socială” SA a acordat SRL „Adecvat” un credit în sumă de 1 270 000 de Dolari, cu termenul final de achitare la 19 aprilie 2014; nr. 206/2013 din 25 iulie 2013, prin care BC „Banca Socială” SA a acordat SRL „Adecvat” un credit în sumă de 9 000 000 de lei, cu termenul de achitare la data de 25 ianuarie 2014; nr. 298/2013 din 10 octombrie 2013, prin care BC „Banca Socială” SA a acordat SRL „Adecvat” un credit în sumă de 14000000 de lei, cu termenul final de achitare la data de 10 octombrie 2014.

De asemenea, Colegiul a reținut că în contractele de credit menționate mai sus, SRL „Adecvat” are calitatea de debitor, din numele acestei întreprinderi contractele fiind semnate de Alexandru Tomov, directorul SRL „Adecvat”, ultimul având calitatea de fidejutor (persoană fizică) în contractele de fidejusiune sus menționate, încheiate între BC „Banca Socială” SA și Alexandru Tomov (persoană fizică) în scopul asigurării rambursării creditelor acordate de bancă întreprinderii SRL „Adecvat” .

Astfel, prin contractele de fidejusiune nr. 1 din 19 aprilie 2012, nr. 1 din 25 iulie 2013 și nr. 1 din 10 octombrie 2013, Alexandru Tomov și-a asumat față de bancă obligația de a duce răspundere solidară pentru neîndeplinirea de către SRL „Adecvat” a obligațiilor rezultate din contractele de credit nominalizate, în același volum ca și debitorul.

Colegiul a mai stabilit că debitorul SRL „Adecvat” nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractele de credit menționate mai sus, acumulând o datorie față de bancă în mărime de 40 149 639,02 de lei, iar, prin hotărârea din 17 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în privința SRL „Adecvat” a fost intentat procesul de insolvență, în cadrul căruia a fost validată creanța BC „Banca Socială” SA în sumă de 40 149 639,02 de lei, fiind inclusă în Tabelul definitiv consolidat al creanțelor, care are efectul unei hotărâri judecătorești prin prisma art. 143 alin. (8) din Legea insolvenței, care prevede că consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/ lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați.

Instanța de apel a mai reținut și faptul că prin cererea de concretizare a cerințelor BC „Banca Socială” SA a pretins la încasarea de la Alexandru Tomov a sumei de 38 245 264,02 de lei, cu titlu de datorie acumulată de SRL „Adecvat” aferentă contractelor de credit nr. 130/2012 din 19 aprilie 2012, nr. 206/2013 din 25 iulie 2013 și nr. 298/2013 din 10 octombrie 2013, datorie care este certă și exigibilă prin prisma art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.

În așa împrejurări, Colegiul a considerat că acțiunea înaintată de BC „Banca Socială” SA față de Alexandru Tomov este întemeiată, pretențiile invocate de bancă în acest sens cad nu numai sub incidența clauzelor asupra cărora părțile au convenit prin contractele de fidejusiune, dar și pe prevederile legale care se conțin

în art. 1146 alin. (1) și art. 1167 alin. (1), coroborate cu art. 513 alin. (1) și art. 572 alin. (2) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019).

Cu referire la termenul de adresare a reclamantului în instanța de judecată cu acțiunea în cauză instanța de apel a reținut prevederile art. 260 și art. 259 Cod civil, conform căruia termenul se instituie prin indicarea a unei date calendaristice, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și sigur că se va întâmpla. Termenul se instituie prin lege, hotărâre judecătorească sau prin acordul părților.

Totodată, Colegiul a învederat și prevederile art. 1167 alin. (1) Cod civil, conform căruia fidejusiunea încetează odată cu stingerea obligației garantate.

De altfel, la caz, instanța de apel a remarcat că conform pct. 3.1 din contractele de fidejusiune, în baza cărora a apărut raportul juridic litigios, părțile au convenit că fidejusiunea încetează la data executării de către debitor a obligațiilor sale ce reies din contractul de credit, astfel, termenul încetării fidejusiunii este determinat prin acordul părților, având și acoperire legală, iar conform pct. 7.5 din contractele de credit sus-menționate, acestea au intrat în vigoare în momentul semnării lui de către părți și este valabil până la executarea deplină a acestuia.

În așa situație Colegiul a considerat inaplicabile prevederile art. 1170 alin. (2) Cod civil, care statuează dreptul creditorului de a se adresa în judecată în decursul unui an de la scadența obligației, acest termen fiind aplicabil doar în cazul când termenul, pentru care a fost înființată fidejusiunea, nu este determinat.

La 09 decembrie 2019, Alexandru Tomov, reprezentat de avocatul Victor Vlah, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-a indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei, cărora le-a fost deja dată o apreciere de către instanțele de judecată, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 august 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 10 octombrie 2019 (f.d. 209, Vol. II), or, la actele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 09 decembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 12 februarie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-472/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 225, Vol. II).

Conform avizului de recepție, banca a recepționat copia recursului la data de 14 februarie 2020 și la 17 martie 2020, prin intermediul poștei electronice, a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Tomov, reprezentat de avocatul Victor Vlah, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Tomov, reprezentat de avocatul Victor Vlah, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Alexandru Tomov, reprezentat de avocatul Victor Vlah, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Tomov, reprezentat de avocatul Victor Vlah, împotriva deciziei din 29 august 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat